

מלחמה - אתחלתא דנאולה (מנילה יז'עב)

# מלחמה שלום

תיבה אחר תיבה בסוד אחדות הבריא

## אהבה

ועי"ז אינו נזהר כראוי, ובא עליו בפתע פתאום. ובתיקון כתיב (משלי טז, ז) בְּרָצוֹת ה' דֶּרֶךְ אִישׁ גַּם אֵיכָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ, והיינו שנתהפך אויב לאוהב, ואזי תמורת מלחמה נעשה שלום.

**ושורשי** החלפת אויב ואוהב, ביאר הבן יהוידע (ע"ז לה ע"ב), וז"ל, אות ה'ה במקום יו"ד, ואז אויב נהפך לאוהב, כי אות ה'ה במלואה מספרה עשר כמנין יו"ד פשוטה, עכ"ל.<sup>3</sup>

### כְּאִשֶּׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה' אֱלֹהֵיךָ מִיִּסְרֶךָ, פְּנִימִיּוֹת אַהֲבָה

**וכתיב** (דברים ח, ה) כִּי כְּאִשֶּׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה' אֱלֹהֵיךָ מִיִּסְרֶךָ. וכתב בדעת תבונות (אות קלח), וז"ל, והיינו כי אין המוסר שהקב"ה מייסר את ישראל מוסר נקם ומכת אויב (הנראה כנלחם עמו), אלא מאהבה שהוא אוהב אותם כאב את בנו, שכן כתיב (משלי יג, כד) חוֹשֶׁךְ שֶׁבֶטוֹ שׁוֹנֵא בְנוֹ וְאֶהְיֶה שֶׁקֶרֹוּ מוֹסֵר, הרי שהמוסר נולד מן האהבה ממש, ונמצאת תוכחת מגולה נולדת מאהבה מסותרת, עכ"ל.

**ובמבט** זה יש לראות את כל המלחמות על ישראל, שהם תוכחה מגולה **ואהבה נסתרת**, ולכן פנימיות כל המלחמות שלום,<sup>3</sup> כי אהבה כל כולה שלום. וכך גם יש להסתכל על כל אויב, שבחיצוניות הוא אויב, ובפנימיות הוא אוהב, וזהו עומק תיקון המלחמה.

### אֲשֶׁר אֶהְיֶה אֶת יִצְחָק, אַהֲבָה בַּמָּקוֹם הַגְּבוּרָה

**הפעם** הראשונה שכתוב בתורה 'אהבה', הוא כאשר ציווה הבורא את אברהם: קח נָא אֶת בְּנֶךְךָ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְיֶה אִתְּךָ יִצְחָק וגו' וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה וגו' (בראשית כב, ב). וציווי הבורא 'וְהַעֲלֵהוּ לְעֹלָה', הוא שפיכות דמים דקדושה, ודייקא נעשה ביצחק, שמדתו מדת הגבורה, שורש המלחמה, 'גבור איש מלחמה'. ועשה אברהם את מעשה העקדה מתוך אהבה ליצחק, כי טובתו של יצחק לעוקדו, כי כך צוה הבורא, ובכך אהבתו ממתקת את גבורתו.

### וְעָשָׂה לִי מִטְעָמִים כְּאִשֶּׁר אֶהְיֶה, לַמֶּתֶק אֶת הַגְּבוּרָה

**ולכך** כתיב (בראשית כה, כח) וַיֹּאחֲזֶב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צִיד בָּפִיו, והיינו אהבה של כח הגבורה, שעשו נלחם עם חיות וצד אותם.<sup>4</sup> ועל מנת למתק גבורה זו, ביקש יצחק מעשו; וְעָשָׂה לִי מִטְעָמִים כְּאִשֶּׁר אֶהְיֶה וְתִבְיָאָה לִי וְאֶכְלָה בְּעֵבִיר תִּבְרָכְךָ נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוֹת (בראשית כז, ד). אולם לא זכה לכך עשו, ונשאר עם כח גבורתו הנפולה. וזש"כ (מלאכי א, ב - ג) הֲלוֹא אֵח עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נָאֻם ה' וְאֶהְיֶה אֶת יַעֲקֹב. וְאֵת עֵשָׂו שְׂנֵאתִי וגו'.

### אהבה ואיבה

**וכח** האהבה הנפולה, היא כאשר האהבה נעשית לאיבה, אוהב לאויב. וזהו חלק מתכסיסי המלחמה להראות לאויב שהוא אוהב,

<sup>א</sup> ראה בהרחבה במאמרי מלחמה - שלום, ערך אדום וערך אדרת.

<sup>ב</sup> ואהבה נפולה באדם עצמו, הוא כח המלחמה עם יצה"ר דערייות. ורמז לדבר, כתוב (בראשית לח, כא), אִיזָה סִקְנָשָׁה הוּא בְּעֵינַיִם, ר"ת אהבה. ובתיקון, כאשר הרע נכנע ומתמתק, וזהו עיקר השלום לעת"ל.

<sup>ג</sup> ראה בהרחבה במאמרי המבט הפנימי, ערך עמוד הענן.